

Mijmeringen (2) in corona tijd

Volgens een van onze dochters heb ik een ruime interpretatie van de woorden van de premier 'een luchtje scheppen mag en is gezond'. Dus dacht ik, ik heb pootaardappels nodig voor de volkstuin en wandel naar de Welkoop in Dronten. Beweging, zon, vitamine D voor de weerstand dus op pad. En het was een verantwoorde wandeling in mijn eentje met zelfs ruim anderhalve meter afstand tot mijn schaduw.

Al wandelend gaan de gedachten alle kanten op (ze zijn vrij). Zo dacht ik ook na over de bijbelkring die wij in de Ontmoetingskerk in de Veertigdagentijd (quarentaine) houden over de bijbelteksten van de zondag. Speciaal liet ik mijn gedachten de vrije loop over de naam van de 5^e zondag in de Veertigdagentijd "Judica/Doe mij recht" naar een woord uit Psalm 43, waar de Psalm dichter het gevoel heeft uit het levenslicht van Gods nabijheid verbannen te zijn. En zijn hartsochtelijke roep is: "zend Uw licht en waarheid", zodat ik weer mens kan zijn naar mijn bestemming.

Al wandelend in corona tijd dacht ik na over die woorden "doe mij recht". Doe recht aan ons leven en ons bestaan in deze tijd van crisis, waarin mensen gebogen kunnen gaan onder zorg en angst, zo dat het hun leven beheerst en zij niet de mens kunnen zijn zoals u bedoelt en zoals wij mogen zijn. Doe mij recht is de hartstochtelijk oproep aan God om ons op te richten in ons menszijn, zo dat wij kunnen leven met onze terechte zorgen en angsten als vrije mensen voor U en voor elkaar. Om U te loven met hart en mond en handen en onze naaste te dienen.

Doe mij recht. Ik hoor daarin ook de roep om opgericht te worden. Al wandelend merk ik dat ik soms wat voorovergebogen loop en naar beneden kijk. Soms is dat nuttig om niet te struikelen; soms is het ook een vlucht voor de eindeloze polderwegen waar wel een eind aan is maar die je niet ziet. Toch probeer ik wel rechtop te lopen en vooruit te kijken en op een eindeloze weg richtpunten te kiezen die dichterbij liggen, dat helpt en maakt de afstand voor mij beter begaanbaar. En rechtop lopen geeft mij de gelegenheid ommij heen te kijken. Dan zie ik de bomen waaraan de knoppen al tekenen geven om open te breken, dan zie ik ook struiken in bloesem (krentenboom/sleedoorn/meidoorn denk ik) en dat geeft mij hoop. Omheen kijkend zie ik ook de ruimte om mij heen en het leidt mij af van vermoeidheid en zorg hoever nog. Het leert mij zien dat er meer is dan alleen ik wandelaar.

Onlosmakelijk verbonden deze beelden in mijn hoofd over Psalm 43 zich met de corona tijd en hielpen zij mij, om waar zorg en angst niet alleen over mij zelf, maar zeker over anderen, naasten en mensen verder weg mij gevangen houden, te doorbreken. Het gevoel door deze woorden en de roep tot God opgericht te worden, zodat ik met vertrouwen (hoe het ook zal gaan) vooruitkijk naar de toekomst. Ook deze schijnbaar eindeloze weg gaat voor de wandelaar voorbij. Zodat ik de kleine hoopvolle tekenen onderweg niet mis en de wijsheid zie die mijn eigen bestaan in een breder perspectief plaatst en opent niet alleen voor mijzelf, maar ook voor anderen in hun zorg en angst en in hun nood. Zodat mij bestaan tot zijn recht komt en ik mens ben voor God, voor mijzelf en voor anderen.

Ik hoop dat deze mijmering in coronatijd niet alleen mij maar ook ons zal helpen. En soms net als in deze tijd zit het even tegen. De wandeling werd 5 km langer aangezien de Welkoop niet meer was waar ik dacht. Gelukkig hadden ze nog wel wat pootaardappelen.

Vriendelijke groet,

Dirk Wolse (voorzitter PLEK)